

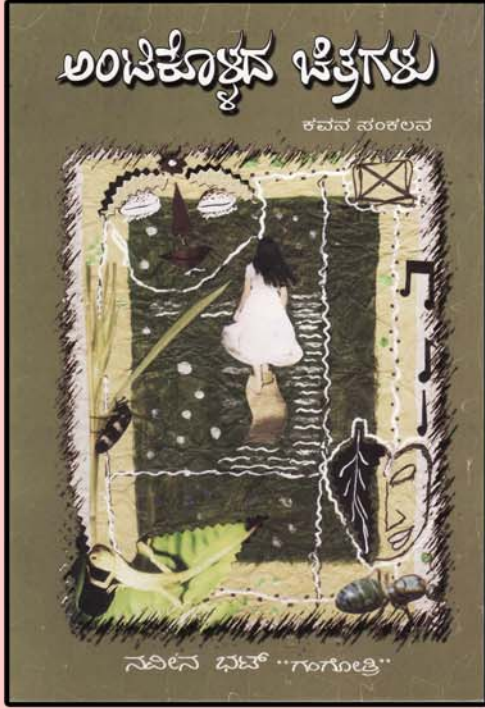

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ

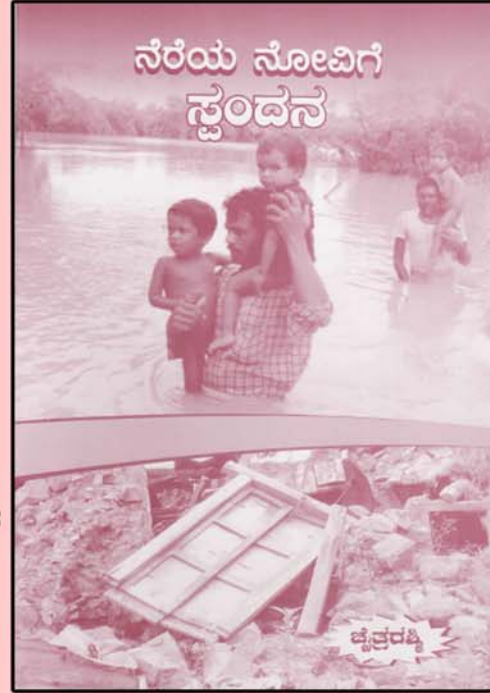
ಕನ್ನಡ ಮಾಸಿಕ

ಮಾರ್ಚ್ - ಏಪ್ರಿಲ್ 2010

- A RAY OF HOPE

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ನರೆಯ ನೋವಿಗೆ
ಸ್ವಂದನ

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ

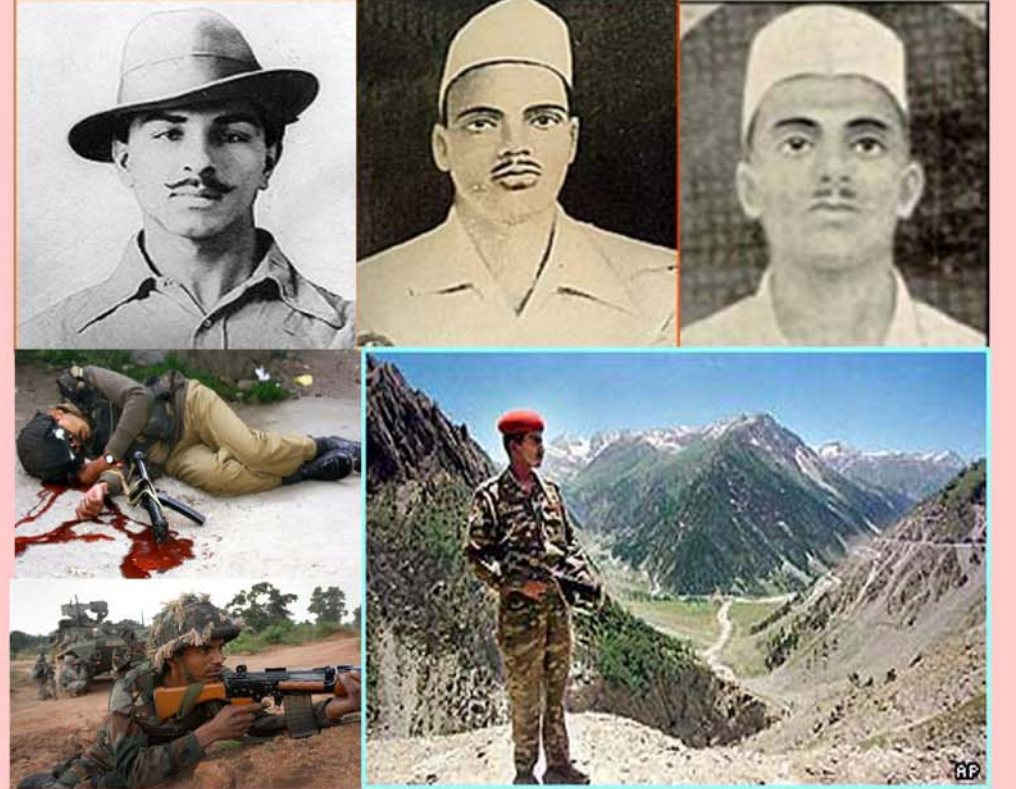
ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಬಹುಮಾನಿತ
ನವೀನ ಭಟ್ ಗಂಗೋತ್ರಿಯವರ ಚೊಚ್ಚಲ ಕವನ ಸಂಕಲನ

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿಯ ಷೋಭಾ ಷೆಟ್ಟಿ

ವಿಳಾಸ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೆಗಡೆ ಸಿ. ಎಸ್. ನೆನಪು, ನಂ. 33(172/3), 3ನೇ 'ಸಿ' ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಕತ್ತಿಗುಪ್ಪಾ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ವಿವೇಕಾನಂದ ನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 085. ದೂರವಾಣಿ : 9986372503

Email : contact@chaitrarashmi.com, Web : www.chaitrarashmi.com

ಬಲದಾನಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲ

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಹೊರತಂದಿರುವ

'ನೆರೆಯ ನೋವಿಗೆ ಸ್ವಂದನ'

ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ನೆರೆ ಪರಿಷ್ಕಿತಿಯ ಅವಲೋಕನ ಹಾಗೂ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯದ ಅನುಭವ ಕಥನ.

ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ .....

ಡಾ|| ಎಸ್.ಎಂ.ಜಾಮದಾರ್

ಆಯುಕ್ತರು, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯುತ್ ನಿಗಮ ಹಾಗೂ ನೆರೆ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯದ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಡಾ|| ಆ. ಶ್ರೀ. ಆನಂದ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಿಷನ್, ಕರ್ನಾಟಕ

ಶ್ರೀ ಭೀಮನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ್

ನೆರೆ ಸಂತ್ರಸ್ತರು, ಕೋಟ್ಯಾಳ, ಬಿಜಾಪುರ ತಾ||

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಬಳಗದ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ದಿನಾಂಕ: 02 ಮೇ, ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ 4.30 ಕ್ಕೆ

ಸ್ಥಳ : ಸೃಷ್ಟಿ ವೆಂಚರ್ಸ್, ನಂ. 81, 1ನೇ ಮಹಡಿ, (ಪುಳಿಯೋಗರೆ ಪಾಯಿಂಟ್ ಮೇಲೆ),

ಇ.ಎ.ಉ. ರಸ್ತೆ ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 004

ಬನ್ನಿ, ನೊಂದವರ ಜತೆಗಿರುವ ಭರವಸೆ ನೀಡೋಣ.

ನೆರೆಯ ನೋವಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸಿದವರು

- * ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೆಗಡೆ ಸಿ.ಎಸ್.
- * ವೆಂಕಟೇಶ್ ದೊಡ್ಡನೆ
- * ಎನ್.ಆರ್. ರೂಪಶ್ರೀ
- * ಎನ್.ವಿ.ವೈದ್ಯ ಹೆಗ್ಡಾರ್

- * ಪ್ರಿಯಾ ಎಂ. ಕಲ್ಲಭೆ
- * ಸುಧಾ ಎಂ. ಕರ್ಕಿಸವಲು
- * ಸಂಜೆಬಕುಲ, ಶಿರಸಿ
- * ನವೀನ್ ಭಟ್ ಗಂಗೋತ್ರಿ
- * ಅರ್ಪಿತಾ ಸುಗಾವಿ

ಅಂತರಂಗದಿಂದ...

ನಮ್ಮ ಖಂಡಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಾಳೆಗಳನ್ನು ಬಲಕೊಟ್ಟವರು....

“ಮೇರಾ ರಂಗ್ ದೇ , ಮಾಯಿ ರಂಗ್ ದೇ, ಮೇರಾ ರಂಗ್ ದೇ ಬಸಂತೀ ಚೋಲಾ.....” ಹಾಗೊಂದು ಹಾಡು ಲಾಹೋರ್‌ನ ಜೈಲನ ಗೋಡೆ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಣಿಸುತ್ತಾ, ಕೇಳದವರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತೊಂದು ಭಾವ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಸೆರೆಮನೆಯ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮಾರ್ದನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹಾಡು ಲಾಹೋರಿನ ಜೈಲನಲ್ಲಿ ಖೈದಿಗಳಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ್ದಾಗಲಿ, ಸಂಗೀತ ಗೋಷ್ಠಿಯದ್ದಾಗಲಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಮಹಾಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನೇಣಿನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಮೂವರು ಭಾರತೀಯ ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಬಲದಾನದ ಸಮಯ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತೆಂದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆನಂದದಿಂದ ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದ ಹಾಡು. ಸಾಯಲು ಹೊರಟವರಿಂದ ಸಂಭ್ರಮದ ಹಾಡು!!

ತಾಯಿ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕನಸು ಕಂಡ ಆ ಮೂವರು ಭಾರತೀಯ ಯುವಕರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ನೀಡಿದ್ದು ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಉಡುಗೊರೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮರುದಿನ ಗಲ್ಲಗೇರಿಸ ಬೇಕಿತ್ತಾದರೂ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗೆ ಹೆದರಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವರನ್ನು ನೇಣಿ ಗೇರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತ್ತು. ಸೆರೆಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಯುವಕರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೋ ಅತ್ಯಾನಂದ. ಆ ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರಲ್ಲೂ ಪೈಪೋಣಿ - ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಮೊದಲು ಗಲ್ಲಗೇರುವ ಅವಕಾಶ ಯಾರದಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಸಲುವಾಗಿ!! ಅವರಿಗದು ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಬಲದಾನ ಕೈಯ್ಯುವ ಭಾಗ್ಯ !.

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾವಿನ ಎದುರು ನಿಂತಾಗಲೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಯದ ಲವಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಗಲ್ಲನ ವೇದಿಕೆ ಏರಿದಾಗಲೂ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗು. ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವ ತೆಗೆವ ನೇಣಿನ ಕುಣಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಚುಂಚಿಸಿದರು. ಮನದಲ್ಲ ಅದೇನನ್ನೋ ಸಾಧಿಸಿದ ತೃಪ್ತಿ. ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯದ ಚಿಲುಮೆ. ಸಾಯಲು ಹೊರಟವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ. ಅಲ್ಲದವರು ಐದು ಮಂದಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು . ಒಬ್ಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೇಳಿದ 'ಯಾಕೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?' ಬಲದಾನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ ಯುವಕರಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ "ಸಾರ್ ನೀವು ಅದೃಷ್ಟವಂತರು!". ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಚ್ಚರಿ . ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇವಾಗಿ

ಉರುಳುವ ನೀವು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನೇಕೆ ಹೊಗಳಲಿರಿ?' ಆತನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಭಾರತೀಯ ಯುವಕ ನಗುತ್ತಲೇ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. "ತನ್ನ ತಾಯ್ನಾಡಿನ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕನಸಿಗಾಗಿ ಈ ನಾಡಿನ ಯುವಕ ಅದೆಷ್ಟು ಆನಂದದಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಲದಾನ ಮಾಡ್ತಾನೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ಅದೃಷ್ಟ 30 ಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಐದು ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗಿರೋದು, ನೀವು ಅದೃಷ್ಟವಂತರು!!"

ಎಂತಹ ತಾಕತ್ತಿನ ಮಾತದು. ಸಾವಿನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲೂ ಅಂದು ಹಾಗೆ ದಿಟ್ಟ ವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದವನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸರ್ದಾರ್ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್. ಜತೆಗಿದ್ದವರು ಅವನಷ್ಟೇ ಉಜ್ವಲ ದೇಶಭಕ್ತಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕನಸನ್ನು ಎದೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುಖದೇವ್ ಮತ್ತು ಶಿವರಾಂ ರಾಜಗುರು.

ಅಂದು 23 ಮಾರ್ಚ್ 1931. ಇನ್ನೂ ತಾರುಣ್ಯದ ಹೊಸಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್, ಸುಖದೇವ್, ರಾಜಗುರು ಈ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ದಾಸ್ಯ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಅಗಾಧ ಪ್ರೀತಿ, ಉಜ್ವಲ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಗುನಗುತ್ತಲೇ ನೇಣಿಗೇರಿದ ದಿನ. 'ಈ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಯಲೂ ಸಿದ್ಧ' ಅನ್ನೋದು ಕೇವಲ ಮಾತಲ್ಲ, ಈ ದೇಶದ ಯುವಕರು ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಸಾವಿಗೂ ಸವಾಲು ಹಾಕಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ದಿನ. ಅಂದು ಅವರಿಗಿದ್ದಿದ್ದ ಭಾರತದ ದಾಸ್ಯ ವಿಮೋಚನೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಕನಸು ಮಾತ್ರ. ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ, ದಾಸ್ಯಮುಕ್ತರಾಗಿ ಇರುವ ಇಂದಿನ ಈ ದಿನಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುಂದರ ನಾಳೆಗಳನ್ನು ಬಲಕೊಟ್ಟಾಗ, ತಾಯ್ನಾಡಿಗಾಗಿ ನಗುನಗುತ್ತಾ ನೇಣಿಗೇರಿದಾಗ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಕೇವಲ 23 ವರ್ಷ, ಸುಖದೇವ್ ಗೆ 27 ವರ್ಷ ಹಾಗೂ ರಾಜಗುರು ಗೆ 25 ವರ್ಷ!. ಯೌವನದ ಅಮಲು ಏರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ತಾಯಿ ಭಾರತಿಯ ಆನಂದ, ದಾಸ್ಯಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡವರು ಅವರು. ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಅವರದು ಧೀರೋದಾತ್ತ ಅಧ್ಯಾಯ. ಇನ್ನೂ ಶತ ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಯುವಕರಿಗೊಂದು ಆದರ್ಶ, ಅನುಪಮ ಮಾದರಿ, ಉಜ್ವಲ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ.

ಮನೆಯಲ್ಲ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದಾಗ 'ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ನನ್ನ ಮದುವೆ' ಎಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ತನ್ನನ್ನೇ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಭಗತ್, ದೇಶಾಭಿಮಾನವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ರಕ್ತದ ಕಣಕಣ ದಲ್ಲ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ದೇಶಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾ ಬಲದಾನದ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ 'ನಾನು ಮೊದಲು ನಾನು ಮೊದಲು' ಎಂದು ಪೈಪೋಟಿ ಗಿಳಿದು ನಗು ನಗುತ್ತಾ ನೇಣಿ ಗೇರಿದ ಸುಖದೇವ್, ರಾಜಗುರು .....ಎಂತಹ ವೀರ ಪರಂಪರೆಯ ಮಕ್ಕಳು ನಾವು!. ಆದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆತ್ಮ ವಿನ್ಯಾಸ ಕರಿನೇಳು?. ನಾವಿಂದು ಬಲದಾನಗೈಯಬೇಕಿಲ್ಲ. 'ಮನೆ ಮಠ ಸಂಸಾರ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಯೌವನ, ಬದುಕನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಾರವಾ? ದೇಶದ ಒಳಿತಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಲಾರವಾ? ಆ ವೀರ ಬಲದಾನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಲಾರವಾ? ನಮ್ಮ ಈ ವೀರ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡಿಸಲಾರವಾ? . ಈ ದೇಶದ ರೈತ, ಗಡಿಕಾಯುವ ಸೈನಿಕ ರ ಕುರಿತು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಲಾರವಾ? ಅಷ್ಟೂ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಸುಖಾಸುಮ್ಮನೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೈಯೋದು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ದೇಶವನ್ನು ಉಳಿಸೋದು ಬಿಟ್ಟು, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಕಾಲೆಳೆಯೋದು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರವಾ? .

ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೇನೂ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಳ್ಳಿ, ನನ್ನ ಊರು, ನನ್ನ ಜನ, ನನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದೇ, ತುಡಿಯುವುದೇ, ಸಮಾಜದ ಒಳಿತಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸುವುದೇ ನಾವಿಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ. ಅದೇ ದೇಶ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ.

ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್, ರಾಜಗುರು, ಸುಖದೇವ್ ರ ಬಲದಾನದ ಈ ದಿನ ಅಂತಹದೊಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡೋಣ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾರ್ಚ್ 23 ಬರುತ್ತದೆ, ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ಒಂದೊಂದೇ ವರ್ಷ ಸಾವಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅಷ್ಟೇ.

-ನಿಮ್ಮವನು ರಾಜಂ

ಲಲಿತ ಲಹರಿ

ಸ್ವರ್ಣಗೌರಿ
ವೆಂಕಟೇಶ್,
ಬೆಂಗಳೂರು

ರಾತ್ರಿ ಮುಗಿದಮೇಲೆ
ಬೆಳಗು ಆಗಲೇ
ಬೇಕಲ್ಲಾ?

ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದು ಓದುಗರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿತ್ತು. ವಿಷಯ; "ಪ್ರತಿಭಾ ಪಲಾಯನ". ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು ಅಂದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬರೋಬರಿ ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಆಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಮತ್ತೆ ಬರೆಯುವುದು, ಮತ್ತೆ ವಾದ-ವಿವಾದ. ಇದೇ ವಿಷಯ ಮೂರು ನಾಲ್ಕುವಾರ ಓಡಿ ಹಾಕಿಸಿದ ಪ್ರಿಂಟಿಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಯಿತು. ಬಹುಶ ಆಗಿನಕಾಲದಲ್ಲ ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟು ದಿನ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಅನುಮಾನ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಫಲಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಇರಲಿ, ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ.

ಪ್ರತಿಭಾ ಪಲಾಯನ.....ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಶುರು ಮಾಡಿದವರೊಬ್ಬರು ?ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲ ಓದಿಕೊಂಡು, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅವರ ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಬೇಕು? ಅಂದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು, ?ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಓದಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ತಪ್ಪು, ಅಂಥಾದ್ರಲ್ಲ ಸಮುದ್ರೋಲ್ಲಂಘನ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?? ಬರೆದರು. ಕೆಲವರು ಅಂದರು, ?ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲ ಓದಿ ಬೇರೆದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಲ್ಲವೆ? ಅದಕ್ಕೇ ಅವರು ಇಲ್ಲೇ ಇರಲಿ?. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಬರೆದರು, ?ಅವರು ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ನಾವು ಸುಖವಾಗಿರೋಣ ಜಾಗ ಖಾಲಿಯಾಯಿತು?. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು,?ಅವರು ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬರಲಿ, ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಲಾಭ?. ಇನ್ನೋರ್ವರು ಅವರು ಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಮತ್ತೋರ್ವರು ಅವರು ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಕೆಲಸ, ಜಾಗ ಕೊಡಬಾರದು ಅಂದರು. ಮತ್ತೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು, ?ಹೋದವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಕೊಡಬಾರದು, ಸಮಾಜದಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಬೇಕು! ಹಾಗೇ ಇನ್ನೂ ಬರೆದರು, ?ಅವರನ್ನು ಗಡೀ ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕು!?

ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಏನೇನು ಶಾಪ ಹಾಕಿದರೋ ಇನ್ನೇನು ಬೈಗುಳ ಬರೆದಿದ್ದರೋ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!

ಅಲ್ಲಂದ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಮಲೆನಾಡಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ, ಓದಲಕ್ಕೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೋ ಹೊರ ಹೋದವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು-ಹೋಗಿ ಓಡಾಟ ಮಾಡಿದರು. ಹಳೆಯ ಮನೆಯ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸಗಳ ನಡವಳಿ, ಹಳೆ ಗೋಡೆಗಳ ಕಾಯಕಲ್ಲ ಆಗಿ ಸುಣ್ಣ-ಬಣ್ಣ ಆಯಿತು, ಕೆಲವರು ಹೊಸ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದರು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೊಸ ಜಮೀನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದರು. ಮನೆಗೊಂದು ಬೈಕೋ, ಟಿವಿಎಸ್ಸೋ, ಸೈಕಲ್ನೋ ಬಂದಿತು. ಬೇರೆಯವರು ಇವರು ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಓದಿಸಿದರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ತೋಟಕ್ಕೋ, ಹೊಲಕ್ಕೋ, ಗದ್ದೆಗೋ ಹೋಗಿ ಗೇದುಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತಿದ್ದವರು, ಕ್ರಮೇಣ 'ಕುಂತು ಓದು ಮಗನೇ' ಅಂದರು. ಕರೆಂಟು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಚುಮಣಿ (ಸೀಮೆ) ಎಣ್ಣೆ ದೀಪ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟರು. ಆ ಮಕ್ಕಳೂ ಓದಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಬೆಳೆದರು. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮನೆಯದ ಮನೆಗೆ ಹಜ್ಜಿ, ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು, ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಹೆಣ್ಣು

ಮಕ್ಕಳೂ ಓದಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಒಂದುಲೆಕ್ಕದಲ್ಲ ಕ್ರಾಂತಿ ಆಗಿತ್ತು.

ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಹಿರಿಯ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದರು. “ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದೇ ಊರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಮ್ಮಾ ಜೀವನ ಆಗಿತ್ತು, ಎಲ್ಲಾ ಓದಿ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೀವಿ”. ನಾನೂ ಊರನ್ನು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಇರೋ ತುಂಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹರಿದು-ಹಂಚಿ ಅಡಿ-ಅಡಿದು ಕಚ್ಚಾಡಿ, ಊರಲ್ಲ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೋರ್ಟು-ಕಛೇರಿ ಅಲೆದು, ಹತ್ತಿರ ಇರೋ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಛಾರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಸವಿಸಿ ಬೀದಿ-ಬಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೊಂಡ ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಿ ಯಾರ್ಯಾರೋ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿ ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು “ಆಟ ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಹಸಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ ಪುಂಡು ಹುಡುಗರ ಊರು ಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಬದಲಾವಣೆ? ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈಗ ಆ ಊರ ಯುವಕರು ಹಲವಾರು ದೇಶ-ವಿದೇಶದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಹೆಸರು, ಹಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಳಿಸಿದ್ದರು, ಅವರೆಲ್ಲಾ ಈ ಊರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ?

ಆ ಊರಲ್ಲ ಒಂದು ಮನೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸರಾಸರಿ ಐದಾರು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಇದ್ದದ್ದು ಮೂರು ಎಕರೆ ಅಡಿಕೆ ತೋಟ, ಮಳೆ ನಂಜ ಬೆಳೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಬೆಳೆ ನಂಜ ಜೀವನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ರೇಷನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವವರು ಇವರಲ್ಲ. ಅಡಿಕೆಗೆ ಬೆಂಬಲಬೆಲೆ ಅಂತ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲವೆಂದೆ ಯಾರೂ ಕೇಳುವವರು ದಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಊರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಅಡಿಕೊಂಡರು. ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳು, ಎಲ್ಲಾ ಹೋಟೆಲಲ್ಲಿ ಲೋಟ ತೊಳೆಸೋದೆ ಗತಿ. ಅದು ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಓದಿದರು, ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೋ ಎಲ್ಲೋ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು, ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತರು, ಮನೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆಯವರು ಮನೆಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಸರ್ಪೋರ್ಡ್ ಮಾಡಿದರು, ಇಡೀ ಸಂಸಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೋರೈಸಿತು. ಇದು ಅವರ ಮನೆಯೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಮನೆನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ಮನೆಗಳ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕಥೆ. ಕೆಲವೇ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಊಟಕ್ಕೆ ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸಾರಗಳು ಈಗ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿವೆ ಅಂತ ಕಳೆದವಾರ ಆ ಊರಿಗೆ ಪೋಸು ಮಾಡಿದಾಗ ಹೇಳಿದರಾದರೂ, ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ, ಯಾವ ಊರೂ, ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಹೊರತಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೆಲದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕರೊಬ್ಬರು ಬರೆದಿದ್ದರು, “ಇಷ್ಟು ದಿನ ಹಣದ ಮದದಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗ ಜನರಿಂದ ಹೇಗೆ ತಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ” ಅಂತ. ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ‘ಊರಿಂದ ಹೊರಹೋದವರೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು’ ಅಂತ ಚುಡಾಯಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ತರಹದ ಕುಹಕ ಬರಹಗಳು. ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ-ಛಪ್ಪಣೆಗಳು, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲ ಕೆಲವು ಜನರ ಒಳಮನಸ್ಸು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ಬರೆದು-ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರೆ ಉಳಿದವರು ಅದನ್ನು ಓದಿ, ಆಲಿಸಿ ಆನಂದ ಹೊಂದಿದರು! ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆ.

“ಬಹುಶಃ ಅಡಿಕೆತೋಟ ಅಂತ ಜಪ ಮಾಡ್ಡಾ ಕೂತಿದ್ದರೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣಹೆಗಡೆಯವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ರಾಮಾಚೋಯ್ಸ್ ಗವರ್ನರ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಮಧುರಾಭಟ್ ಗೃಹಿಣಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ವಿಜಯಕಾಶಿ, ಗಣಪತಿ ಭಟ್, ಶಂಭುಹೆಗಡೆಯವರು ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕಲಾವಿದರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸಮುದ್ರೋಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇಂದ್ರಾನೂಯಿ, ಕಲ್ಲನಾಭಾವ್ಲಾ, ಸುನಿತಾವಿಲಿಯಮ್ಸ್, ವಿಕ್ರಮ್ ಪಂಡಿತ್, ವಿನೋದ್ ಖೋಸ್ಲಾ, ಸಬೀರ್ ಭಾಟಿಯಾ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಮುಂತಾದ ಸಾವಿರಾರು ಮಹನೀಯರು ಗಾಂಧಿ ಪ್ರತಿಮೆಯೆದುರು ಕುಳಿತು

ಬಾವುಟ ನೆಟ್ಟು ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ? ಹಾಗೇ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನವೋ, ಕೀರ್ನಾವೋ, ಬಾಂಗ್ಲಾವೋ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ನೇಪಾಳವೋ ಆಗೋದಕ್ಕೆ ಛಾನ್ಸ್ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಗದ್ದೆ ತೋಟ ಹೊಲ ಗಡಿಸಂಚಾಯಿತಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ಕೊಂತ, ನೋಮಾರಿ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಟಂಗ ಹೊಡ್ಕೊಂತ, ಓಸಿ ಇಸ್ಪೀಟು ಜೂಜು ಲಾಟರಿಯ ಇನ್ಕಂ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಬ್ಯಾಂಕು, ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲಾಗದೆ, ಮತ್ತೆ ರೈತರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ? ಅಂತ ಪೇಪರ್ನೋರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ ಆಗಿದ್ದೋ ಏನೋ” ಅಂತ ಮನೆನಾಡಿನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಒಬ್ಬರು ಮಾತಾಡೋದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರತಿಭಾಪಲಾಯನಕ್ಕೂ ಇವರು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮುನ್ನಡೆದೆ.

ಮುಂದೊಂದುಕಡೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ವಿಶ್ವದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾದೇಶಗಳೂ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶವೇನೂ ಹೊರತಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ನಿಜವಾದ ಚಿಸಿ ತಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜನ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ವಾಪಸ್ಸು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಂದವರು ಮತ್ತೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಬಹುದೇನೋ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರ ಕಟ್ಟಿಯ ಈವೆನಿಂಗ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಹರಟೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಒಬ್ಬರು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಸಾಫ್ಟ್-ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಯೊಬ್ಬರು ಶೇರು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಐಟಿಯಬಗ್ಗೆ, ಅಡಿಕೆ ತೋಟದವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡೋದು ಅಂದ್ರೆ ಭಲೇ ಖುಶಿ ಕೊಡೋ ವಿಚಾರ, ಓದೋರಿಗೂ ಒಂಥರಾ ಮಜಾ! ಮಾತಾಡೋಕ್ಕೆ, ಬರೆಯೋದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡೆತಡೆ ಇಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಒದರುವ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೂ, ಇವರಿಗೂ ಇರೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನೂಂತ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ, ಟೊಮ್ಯಾಟೋ, ಈರುಳ್ಳಿ, ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೂ ಅಡಿಕೆ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಮೆಣಸು ಬೆಳೆಯುವ ಕೃಷಿಕರಿಗೂ ಹೇಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ ಅಂತನೇ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಮತ್ತೆಗಿರುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಅಷ್ಟೊಂದು ತಾತ್ಕಾರವ? ಡಾರ್ವಿನ್ ಹೇಳಿದ “Might is right” ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯವಿರಬಹುದಾ?

ಕೊನೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. “ಅಲ್ಲಾಕಣ್ಣಯ್ಯೋ, ಇದೇನು ಇಷ್ಟುವರ್ಷ ಲೋಕದಲ್ಲ ನಡೀದೆ ಇರೋದು ನಡೀತಾ ಇದೆಯೇನು? ಎಲ್ಲಾಕಾಲದಲ್ಲೂ ಲಾಭ-ನಷ್ಟ, ಸುಖ-ಕಷ್ಟ, ಏರು-ಇಳಿತ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಅದೇನು ಸಾಪ್ತೇಯ ಇರಲಿ, ಬಿಜಿನೆಸ್ ಇರ್ಲಿ ಅಥವಾ ಶೇರು ಪೇಟೆ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲದಲ್ಲೂ ಕಾಮನ್ನು, ಹರ್ಷದ ಮೆಹ್ತಾ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಲ್ ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗೇಬಿಡು ಶೇರು ಪೇಟೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೇಳೋದೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ, ಏನಾಯ್ತು? ಎಲ್ಲಾ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಅಷ್ಟೇ, ಸಾಪ್ತೇಯ ಅಷ್ಟೇ, ಈಗೊಂದು ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಹೀಗೇ ಆಗಿತ್ತು, ಸಾಫ್ಟ್ ವೇರ್ ಮುಳುಗೇ ಹೋಯ್ತು, ಜಾವಾ ನೆಗೆದು ಬಿತ್ತು, ಅಂತ ಕೇಕೆಹಾಕಿ ನಕ್ಕರು, ಮುಂದೆ ಏನಾಯ್ತು? ಈಗ ಇಳಿತ ಇದ್ದೆ ಮತ್ತೆ ಏರಿಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ, ಮತ್ತೆ ಏರಿಕೆ ಮತ್ತೆ ಇಳಿತ, ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣ, ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೋದವೂ ಅಷ್ಟೇ, ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದವೂ ಅಷ್ಟೇ, ಹೋಗ್ತಾ-ಬರ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ, ಲೋಕ ನಡೆಯದೇ ಹಂಗಿ, ಅವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ ದೇಶಲ್ಲೇ, ಊರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದೆ, ಆವ್ರಿಗೆ ಕೆಲ್ಯ ಯಾರು ಕೊಡ್ತಿದ್ರು? ಜಮೀನು ಎಲ್ಲತ್ತು, ಕಷ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇದೆ, ರಾತ್ರಿ ಆಯ್ತು ಅಂತಂದ್ರೆ ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆಗಾರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲೇನಯ್ಯೋ??... ಎಲ್ಲರೂ ತಣ್ಣಗಾದರು, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಎದ್ದರು.

ಓಹ್, ಇರಬಹುದೇನೋ, ನನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲವಾ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್ ಹಾಡಿದ “ತುತ್ತು ಅನ್ನ ತಿನ್ನೋಕೆ.....ರಾತ್ರಿ ಆದಾ ಮೇಲೆ ಅಗಲು ಬಂದೇ ಬತ್ತೈತೆ” ನೆನಪಾಯಿತು. ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಗಾರರ ಮನೆಯವಳಾದ ನನಗೆ, ನಿಮ್ಮಜತೆಗೆ ವಿಷಯ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆನಿಸಿತು, ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಬರಹ!

ಅವರು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕೊಟ್ಟವರು, ಇವರು ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಾಗಿ ಪಣತೊಟ್ಟವರು !

ಉದಯ ಕಿರಣ

- ಉದಯ ಪಿ. ವಿಟ್ಟ,

**ದೇಶದ ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರ ಗಡಿಗುಂಟ,
ದೇಶದ್ರೋಹಿ ನಕ್ಷಲರ ವಿರುದ್ಧ,
ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ವಿರುದ್ಧ ನಮ್ಮ
ಸುಖನಿರ್ದೇಶಿಗಳ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸವಿಸುವ,
ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ರಂದನ, ಸಾಹಸಗಾಥೆ
ನಮ್ಮ ಶಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೀಜವಾದೇ ಇಲ್ಲ.
ಏಕೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಸುದ್ದಿಯೇ ಅಲ್ಲ.
ಅದನ್ನು ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿದರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ,
ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಬೇಲೆ ಬೇಯದು ಎಂಬ ಕನಿಷ್ಠ
ಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ
ಹೋರಾಟಗಾತಿಯಲಿಗಿದೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ
ನಮ್ಮದು ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಮಾಜವಲ್ಲವೇ?
ಸತ್ತವನಿಗಾಗಿ ಮರುಕ ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತ
ಕೊಂದವನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿಗಾಗಿ ಅನುಕಂಪ
ತೋರಿಸುವ ಕಾಲವಿದು!**

“ಪ್ರೀತಿಯ ಅಮ್ಮ ಈ ಪತ್ರ ನಿಮಗೆ ತಲುಪುವ ಸಮಯ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಗಸದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತೀಯ ವಾಯು ಸೇನೆಯ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸೈನಿಕ ನಾನು. ಯುದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಅಳುಕು ನನಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮ ಇದೆ ಎಂದಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ವೀರಸೈನಿಕನಾಗಿ ಭಾರತಾಂಬೆಯ ಪದತಲದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾಫಲ್ಯಗೊಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಈ ಕಾರ್ಗಿಲ್ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆ ನಿಮ್ಮ ಸುಂದರ ನಾಳೆಗಳಿಗಾಗಿ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಮಣಿಸಿದ ವೀರಭೂಮಿ ನೋಡಬನ್ನಿ. ಎಂದಿಗೂ ಈ ಮಣ್ಣಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ವೀರಸೈನಿಕರನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ ಎಂದಷ್ಟೇ ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಮ್ಮ, ನೀನೇ ಪುಣ್ಯವಂತೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅದಂತಹ ವೀರಸೈನಿಕ, ವೀರಪುತ್ರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ತಾಯಿ ಭಾರತೀಯ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬಂಧುಮಿತ್ರರು, ಕುಟುಂಬ ಹೀಗೆ ಯಾವೊಂದೂ ಆಮಿಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸೆರೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ ಪೂರ್ಣ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೀಯಾ. ಇಂತಹ ಮಾತೆಯರ ಆಶೀರ್ವಾದವೊಂದಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎರಗುವ ವೈರಿಗೆ ಸೋಲಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನನ್ನು ತಾನೇ ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆ ದಯಪಾಲಿಸಿತು?”

ಹೀಗಂತ ಬರೆದವನು ವಾಯುಸೇನೆಯ ಗೌತಮ್‌ಸಿಂಗ್.

2001ರ ಭಾರತದ ಸಂಸತ್ ಸ್ಪೋಟದ ಸಂಚಿನ ರೂವಾರಿ ಅಪ್ಪಲ್ ಗುರುವಿನ ಪರ ವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸುವ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ, ಘೋಷಿತ ಪ್ರಭಾವಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನೋಡಬೇಕಾದ, ಓದಬೇಕಾದ ಘಟನೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಪ್ರಸಕ್ತ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಗಣ್ಯರೆಂಬಂತೆ ಪೋಸು ಕೊಡುವವರ ವರ್ತನೆ ಹೇಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಹದ್ದು. ದೇಶದ ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರ ಗಡಿಗುಂಟ, ದೇಶದ್ರೋಹಿ ನಕ್ಷಲರ ವಿರುದ್ಧ, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ವಿರುದ್ಧ ನಮ್ಮ ಸುಖನಿರ್ದೇಶಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸವಿಸುವ, ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆ

ಆಕ್ರಂದನ, ಸಾಹಸಗಾಥೆ ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಸುದ್ದಿಯೇ ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿದರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ, ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಬೇಲೆ ಬೇಯದು ಎಂಬ ಕನಿಷ್ಠ ಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಾತಿಯಲಿಗಿದೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮದು ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಮಾಜವಲ್ಲವೇ? ಸತ್ತವನಿಗಾಗಿ ಮರುಕ ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂದವನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿಗಾಗಿ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲವಿದು!. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಮಟ್ಟಿನ ಅಘೋಷಿತ ಮೀಸಲಾತಿ ಇದೆ! ಏಕೆಂದರೆ ಸಾವರ್ಕಾರಂತಹ ‘ವೀರ’ರನ್ನೇ ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನುವವರು ನಾವೇ ಅಲ್ಲವೆ? ದೇಶವಿಭಜನೆಯ ದುರಂತ ಕತೆಗೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದ ‘ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಜಿನ್ನಾ’ ನನ್ನು ‘ಚಾತುರ್ತೀತವಾದಿ’ ಎಂದು ಮಣೆಕೊಟ್ಟು ಕೂರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಬ್ದುಲ್ ನಾಸಿರ್ ಮದನಿ, ಮಸೂದ್ ಅಜರ್‌ನಿಗಾಗಿ ಶಾಸನ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಿರುವ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹಿಂಜರಿತ ಇಲ್ಲದ ನಮಗೆ, ಅಪ್ಪಲ್‌ಗುರು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿದ 2001 ರ ಸಂಸತ್ ಸ್ಪೋಟದ ಸಂಚು ಕುಬ್ಜವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಸಹಜವೇ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ‘ಗುರಿ’ ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಗುರು ಎಸ್.ಆರ್. ಗೀಲಾನಿ ಸಂಶಯದ ಲಾಭ ಪಡೆದು ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಖುಲಾಸೆಗೊಂಡರೂ ಮರು ತನಿಖೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ, ತನಿಖಾ ದಳಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ...! ಇದೇ ದೇಶದ್ರೋಹಿ ಗೀಲಾನಿ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಯಿಂದ ನೊಂದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಾನವ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಸಂಘಟನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಭಾರತದ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಎಂತಹವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದಂತೂ ಸ್ಪಷ್ಟ.

ಸಂಸತ್‌ನ ಗೌರವ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲು ರಕ್ತತರ್ಪಣ ಗೈದ ಆ ಆರು ಜನ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸತ್ತ 6 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. 1979 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಅಸ್ಸಾಂ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ‘ಉಲ್ಫಾ’ದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾವಾದದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರವೊಂದರಲ್ಲೇ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಿಂದೂಗಳು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಷ್ಟೋ ಕಾಶ್ಮೀರಿಗಳು ನಿರ್ವಸಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಹಾರ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಆಂಧ್ರ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಕ್ಸಲ್ ಪೀಡೆಯಿಂದ ನಲುಗಿದವರಷ್ಟೋ. ಇವರಾರಿಗೂ ಮರುಗದ ಮನ ದೇಶ ದ್ರೋಹಿ ಅಪ್ಪಲನಿಗಾಗಿ ಮರುಗುತ್ತದೆ. ಆತನ ಮಗ ‘ಗಾಲಿಬ’ನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವೈದ್ಯನಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕನಸು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ತನ್ನ ಆಶಾ ಪೂರೈಕೆಗೆ ತಂದೆ ಅಪ್ಪಲ್ ಜೀವದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ಪ್ರಚಾರಿಸಿ ಅಪ್ಪಲನಿಗೆ ಜೀವದಾನ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ. ಕಾರ್ಗಿಲ್ ಕದನವಿರಲಿ, ಬಾಂಗ್ಲಾ, ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಕದನವಿರಲಿ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋರಾಡಿದ ಯಾವ ಸೈನಿಕನ ಮಕ್ಕಳೂ ಪ್ರಧಾನಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಅಷ್ಟೇಕೆ ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಘಟನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದು ತಾನು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಬೇಕು. ವೈದ್ಯನಾಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ರಣಭೂಮಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಎಂದೂ, ತಾನು ವಿಧವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಯಾವ ಸೈನಿಕನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಸೆರಗು ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ಪ್ರಾಣಭಿಕ್ಷು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಎದುರೂ ಕಪ್ಪುಪಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮಾತೆಯೂ ತಮ್ಮ ವೀರಪುತ್ರ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಪಲಾಯನವಾದ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕನ ಒಂದೊಂದು ಪತ್ರವೂ ಇಡೀ ಊರಿಗೆ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಕಿಚ್ಚು ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ಗಾಲಿಬ? ಎಲ್ಲಿಯ ಗೌತಮ್‌ಸಿಂಗ್? ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಆಶಯವೇ “ನೂರು ಜನ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರೂ ಒಬ್ಬ ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಕೂಡದು” ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ “ನೂರು ಜನ ನಿರಪರಾಧಿಗಳು, ಅಮಾಯಕರನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಒಬ್ಬ ಉಗ್ರಗಾಮಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಕೂಡದು!”

ಕಾರ್ಗಿಲ್ ಕದನವಿರಲಿ, ಬಾಂಗ್ಲಾ, ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಕದನವಿರಲಿ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋರಾಡಿದ ಯಾವ ಸೈನಿಕನ ಮಕ್ಕಳೂ ಪ್ರಧಾನಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಅಷ್ಟೇಕೆ ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಘಟನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದು ತಾನು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಬೇಕು. ವೈದ್ಯನಾಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ರಣಭೂಮಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಎಂದೂ, ತಾನು ವಿಧವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಯಾವ ಸೈನಿಕನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಸೆರೆಗು ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ಪ್ರಾಣಭಕ್ತೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಎದುರೂ ಕಪ್ಪುಹಣ್ಣು ಹಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮಾತೆಯೂ ತಮ್ಮ ವಿರಭವ್ರತ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಪಲಾಯನವಾದ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕನ ಒಂದೊಂದು ಪತ್ರವೂ ಇಡೀ ಊರಿಗೆ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಶಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಯ ಗಾಳಿಬ? ಎಲ್ಲೆಯ ಗೌತಮಸಿಂಗ್?

ಇದೇ 'ಮತ ರಾಜಕೀಯ' ದೇಶ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಬಗೆ ನೋಡಿ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ, ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಲೆಕ್ಕಚಾರಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಕಾರಣ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿಡಂಬನೆಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದಾಹರಣೆ ಬೇಕೇ? ಅತ್ತ ಅಸ್ಮಾನ, ಪ.ಬಂಗಾಳದ, ಒರಿಸ್ಸಾದ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಂಗ್ಲಾ ಭಾರತದ ಭೂ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಇತ್ತ ಚೀನಾ ಹಿಮಾಯದ ಟಿಬೆಟಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೇನಾ ಬಂಕರ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೂ, ಪಾಕ್ ತನ್ನ ಜಾಣ ರಾಜನೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ಕುರಿತು ವಿಶ್ವದ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ಅದು (ಪಾಕ್) ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಶೋಷಿತ ರಾಷ್ಟ್ರದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಉತ್ತರ ಕೊರಿಯಾ ಪರಮಾಣು ಅಸ್ತ್ರ ಹೊಂದುವುದರ ಮೂಲಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ಬೆದರಿಗೆ ಒಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ದೂರದ ಮೂಲ ಭೂತವಾದಿ ಇರಾನ್‌ನೊಂದಿಗಿನ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಒಪ್ಪಂದ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಶ್ರೀಲಂಕಾದ ಜನಾಂಗೀಯ ಘರ್ಷಣೆಯ ನೆಪದಿಂದ ಅಮೇರಿಕಾ, ಚೀನಾ, ನಾರ್ವೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗು ತೂರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಮುದ್ದುಗಿಣಿ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಲಾಗಿದ್ದ ನೇಪಾಳ ಮಾವೋವಾದಿಗಳ, 'ಪ್ರಚಂಡ' ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಚೀನಾದ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಹುನ್ನಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಸ್ವಾಮ್ಯತೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಚೀನಾ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ 'ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ'ಯ ಸೋಗುಬೇಕು. 'ಮತ

ರಾಜಕೀಯದ ಪರಾರಾಷ್ಟ್ರ ತಲುಪಿದ್ದರ ಸಂಕೇತವಲ್ಲವೇ ಇದು?. ಈ ದೇಶ ಹಾಳುಗಡವಲು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಐ.ಎಸ್.ಐ ಯಾಕೆ ಬೇಕು? ಲಷ್ಕರ ತಯ್ಯಬಾ, ಲಾಡೆನ್ ಗುಂಪು ನಮಗೆ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ. ಈ ಮತಭ್ಯಾಂಕ್ ರಾಜಕಾರಣವೊಂದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಜಿನ್ನಾನಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡಬಹುದು! ಕೋಟಿ ಹೊರಗೂ, ಒಳಗೂ ವೈರಿ ಸೈನಿಕರು ನುಸುಳಿರುವಾಗ ದಾಳಿಗೊಳಗಾಗುವ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಡಳಿತ ಆ ಕುರಿತು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವುದು ತರವೇ?

ಇಂತಹ ಮಾನಸಿಕತೆ ಬೆಳೆಯಲು ಕಾರಣ ಅಧಿಕಾರದಾಹವೇ? ವಿವೇಕ ಶೂನ್ಯವೇ? ಅಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ, ಆಚಾರ - ವಿಚಾರಗಳು ವರ್ಜ್ಯವಾದದ್ದೋ? ಆಗಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಯಾರೋ ಆಗಹೊರಟವರು. ನಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು, ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು ಅದು 'ಶ್ರೀಶಂಕು ಭಾರತ'!. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು. ಆದರೆ ವಿಶ್ವಕವಿ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟಾಗೋರರ ಆಶಯದ "ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಡೆಗೆ ಮನ ಹರಿವುದೋ, ಎಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದೋ ಅಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಹೇ ದೇವಾ, ಈ ದೇಶ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು!!". ಈಡೇರಲಿಲ್ಲವೇನೋ? ಅಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವರ್ಗ ನಮ್ಮದಾಗಿಸಲು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ತಾಯಿ ಭಾರತಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.

ಯಲ್ಲಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಕುಗ್ರಾಮ ಲಾಲಗುಳಿಯಲ್ಲಿ

'ಸಾವಯವದ ಬೆಳಕು' !

- ಎಸ್ವಿ ವೈದ್ಯಹೆಗ್ಡಾರ್

ನ ಲ ದ ಮಾ ತು

ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಡಿಮೆ ಅಲ್ಲ. ವಿಪರ್ಯಾಯ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯೇನೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಗಣಿಗಾರಿಕೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣದ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳು ಕೃಷಿಕನ ಪಾಲಿಗೆ ಬೆಂಚಡದ ಭೂತ. ಇಂತಹ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಫಸಲು ಪಡೆಯುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಬಹುಪಾಲು ರೈತರೆಲ್ಲರೂ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಮೊರೆ ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು. ಪರಿಣಾಮ ಸಮೃದ್ಧ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣ ನಾಶವಾಗಿ ನೆಲವೆಲ್ಲ ಬರಡು ಬರಡು.....

ಗರಿಷ್ಠ ಆದಾಯದ ಆಸೆಯಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಫಲವತ್ತುಗೊಳಿಸುವ ವಿನಾಶಕಾರಿಗಳ ಫಲತಾಂಶ ಏನೆಂದರೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಮಳೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಅಕಾಲಿಕ ಮಳೆ, ಭೂಮಿಯ ತಾಪಮಾನ ಏರಿಕೆ ಇವೆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಕೃಷಿ ಸಮುದಾಯದ ಯುವಕರು ನಗರಗಳೆಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿರುವುದು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸೊರಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ನಿಶ್ಚಿತ ಆದಾಯ ಸಿಗದೇ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕರೂ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ರಾಸಾಯನಿಕ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೃಷಿಕ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ನೊಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಈಗ ಪುನಃ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶೈಲಿಯ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಆಶಾ ದಾಯಕ ಹೆಜ್ಜೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂದರೆ ರೈತ ಪರ ಕೃಷಿ ಸಂಘಟನೆ ಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಕುರಿತು ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ, ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿ

ಕೊಂಡಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಲ್ಲಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಕುಗ್ರಾಮವೆಂದೇ ಹೆಸರಾದ ಲಾಲಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಾವಯವದ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ.

ಲಾಲಗುಳಿ ಭತ್ತದ ಬೇಸಾಯಗಾರರೇ ಅಧಿಕ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶ. ಕಳೆದ 2 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲ

ಸಾವಯವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಲಾಲಗುಳ 'ಅಕ್ಷಯ ಜೀವನ' ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಕೃಷಿ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿವಾರ ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ, ತೋಟಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಹಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸಾವಯವ ಗ್ರಾಮವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮರಾಠಿಗರು ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಡಿಕೆ, ಬಾಳೆ, ತೆಂಗು,

ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಕಸುಬಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹು ವರ್ಷದಿಂದ ಕೃಷಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಸಮೃದ್ಧ ಕಾಡು, ಸಮೃದ್ಧ ನೀರಾವರಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಅದರ ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆ ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಇಳುವರಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಲ್ಪನೆ ಹೊಸತು. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶುರುವಾದ ಸಾವಯವ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರೂ ಕೂಡ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತನ ಹಾಗೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಈಗ ನಿತ್ಯವೂ ಹಬ್ಬ. ಪ್ರತೀ ವಾರ ಒಂದು ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರ, ವಿವಿಧ ಸಸ್ಯ ತಳ, ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಕೆ, ಭೂ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಜಲ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಗಳು, ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯ ಜೀವನ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ನೂರಾರು ರೈತ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 102 ಕುಟುಂಬಗಳ 320 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 500 ಟನ್ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರ, 15000 ಲೀಟರ್ ಜೀವಾಮೃತವನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ 'ಅಕ್ಷಯ ಜೀವನದ' ಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಕಾರಿ ಗಣಪತಿ ಮೆಣಸುಮನೆ.

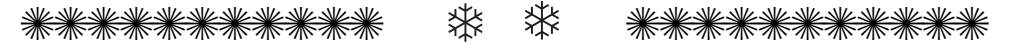
ಊರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಈಗಾಗಲೇ 19 ಕೃಷಿ ಹೊಂಡ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಇಂಗು ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು 7 ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಅವಲೋಕನ ಸಭೆ ನೇರುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಈ ಸಾವಯವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನ ಹಬ್ಬ 2008 ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜರುಗಿತು. 16 ಭತ್ತದ ತಳಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಕ್ಷೇತ್ರೋತ್ಸವ ಹಾಗೂ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ನಡೆದು ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರದ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಹಿಂಡಿಗೆ, ಬಾಳೆಗೊನೆ, ಸ್ವತಃ ಬೆಳೆದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ತರಕಾರಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಾಗ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು.

ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಗಮಿಸಿ ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಶುಭ ಕೋರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆನರಾ ಸಂಸದ ಅನಂತಕುಮಾರ ಹೆಗಡೆ ಹೊನ್ನ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಾವಯವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ನೀಡಿದ ಭರವಸೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ನೀಡಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಲಾಲಗುಳಯ ಕೃಷಿಕರು. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈಗ ರಾಸಾಯನಿಕದ

ಬಳಕೆಯನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದಾಗ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಯವ ಶೈಲಿಯ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ರಾಸಾಯನಿಕದ ಅಪಾಯದ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿ, ಜತೆಗೆ ಸಾವಯವವನ್ನೇ ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದಾಗಿ ಗ್ರಾಮದ ರೈತರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಎರಡೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನವೆಂದು ತೆಗೆದು ಒಗೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳೇ ನೆರವಿಗೆ ನಿಂತು ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವ ಅರಿವು ಹೊಸ ಬೆಳಕಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಗುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಯವದ ಹಸಿರು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಕೃಷಿ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿವಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರಿದಂತಾಗಿದೆ. ಲಾಲಗುಳ ಸಾವಯವ ಗ್ರಾಮ ಇತರ ಕೃಷಿಕರಿಗೂ ಮಾದರಿ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ : ಗಣಪತಿ ಮೆಣಸುಮನೆ, ಕೃಷಿ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿವಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಕಾರಿ, ಅಕ್ಷಯ ಜೀವನ ಆರ್ಗನಿಕ್, ಲಾಲಗುಳ, ಯಲ್ಲಾಪುರ (ಉ. ಕ.) ಮೊ : 9986399631

- ◆ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಎಂದಿಗೂ ಹಣ್ಣಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ◆ ಹಲ್ಲುಲದವನಿಗೆ ಕಬ್ಬು ಡೊಂಕು.
- ◆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಮಿತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಮೂರ್ಖತೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೂರ್ಖರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರು.
- ◆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವಿದೆ. ಆದರೆ, ಮಾರ್ಗವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
- ◆ ಗುಡಿಗೆಯೊಳಗಿನ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ 'ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ' ಎನ್ನಬಹುದು.
- ◆ ಇದ್ದುದೆಲ್ಲವೂ ಮಾರಿ ಕುಡಿಯುವುದರಂತೆ ತುಡುವುದೇ (ಕೆಲವರ) ಜೀವನ.

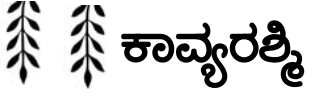
ಡೊಂಕು ಕೋಶ

— ವಿ.ಸುಂಕನಾಥ
9844673588

ವಿಷಯ • ದೇಶದಲ್ಲಿ 'ನಕ್ಸಲ್' ಭಾರೀ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನವರಿಯಿಂದ ಜೂನ್ ವರೆಗೆ 1128 ನಕ್ಸಲ್ ಹಿಂಸಾಚಾರ ನಡೆದಿದ್ದು 455 ನಾಗರಿಕರು ಹಾಗೂ ಭದ್ರತಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿಸಿದೆ. ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಛತ್ತೀಸ್ ಗಢ, ಜಾರ್ಖಂಡ್, ಬಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ನಕ್ಸಲ್ ಹಿಂಸೆ ಭಾರೀ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ನಡೆದ 7,806 ನಕ್ಸಲ್ ದಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ 5,600 ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಮಂದಿ ಪ್ರಾಣತೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಛತ್ತೀಸ್ ಗಢ, ಜಾರ್ಖಂಡ್, ಬಿಹಾರ ಮೊದಲಾದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ 'ರೆಡ್ ಕಾರಿಡಾರ್' ನಲ್ಲೇ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಾವು ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಛತ್ತೀಸ್ ಗಢದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಎಂದರೆ 2,654 ನಕ್ಸಲ್ ದಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ 1250 ಜನ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಷಾದ •

-ಅರ್ಹಿತಾ ಎಸ್. ಸುಗಾವಿ, ಶಿರಸಿ

ಉಸಿರ ಕೊಡುವೆಯಾ?

- ಕ್ಷಿತಿಜ ಬಾನಾಡಿ

ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ
ಹಾರಿ ನಿನ್ನ ಮನದಿ ನಿಂದು
ನಾನು ತಂದ ಪ್ರೀತಿ ಕಡ್ಡಿ
ಕಟ್ಟಿ ಗೂಡೊಳಾಡುವಾಸೆ
ಸ್ಥಳವ ಕೊಡುವೆಯಾ?

ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ
ಬೀಸಿ ಬರುವ ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲ
ನನ್ನ ಮಧುರ ಭಾವಗಳನು
ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾರಿ ಬಿಡುವ ಆಸೆ
ತಪ್ಪುಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ?

ಮೊದಲ ಮಳೆಯ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ
ಹೊಮ್ಮಿ ಬರುವ ಗಂಧದಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಮುಗುಳು ನಗೆಯ ನೋಡಿ
ನಅದು ಹಾರಿ ಕುಣಿಯುವಾಸೆ
ಕಳುಹಿಕೊಡುವೆಯಾ?

ಮುಸ್ಸಂಜೆಯ ಮೊಗ್ಗಿನೊಳಗೆ
ಕನಸನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಸಿರುವೆ
ನನುಕಿನಲ್ಲ ಬಿಡಿವ ಸುಮದ
ಎಸಕ ರೂಪ ಧರಿಸುವಾಸೆ
ಉಸಿರ ಕೊಡುವೆಯಾ
ಬಿಡಿವ ಉಸಿರ ಕೊಡುವೆಯಾ?

ಅಮ್ಮ

ಅಮ್ಮಾ...

ಮುಂದಿನ ಮಾತು ಹೊಳೆಯಲೊಲ್ಲದು
ಕವನ ಕಟ್ಟುವ ಮನಸು ಬರೆಯುತಿಹ ಲೇಖನಿ
ತಟ್ಟನೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಕ್ಷಿ ಪಟಲದೆದುರು ನೀ ಬಂದು
ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸೆರೆಗು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ
ಎವೆಯಿಕ್ಕದ ನೋಟದಿಂದ ಗದರುತ್ತೀಯಾ..
ಸುಮ್ಮನಾದ ನನ್ನ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲೇ ಮರುಗುತ್ತೀಯಾ...

ದುಡಿದು ದಣಿದ ನಿನಗೆ ಬೆವರು ಜಿನುಗುವುದಿಲ್ಲ
ಅದಿನ್ನೂ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ತಾನೆ!
ರಕ್ತವೇ ಚರ್ಮಭೇದಿಸಿ
ಸುರಿಯ ಬೇಕಷ್ಟೇ...
ನನಗೆ ಗೊತ್ತಮ್ಮ ಅದು ಸುರಿಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ
ಹತ್ತಾಗಿದೆ!

ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ಮಣಭಾರ
ಸಂಸಾರದ್ದು, ಅಪ್ಪ ಹೊರೆಸಿದ್ದು
ಅದಕ್ಕೇಂದು ಬೇಸರ ಪಟ್ಟದ್ದೇ ನೋಡಲಿಲ್ಲ
ಕೈ, ಕೈ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಗೊತ್ತಿದೆ
ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ? ಎಂದು
ಆಗಾಗ ಅಶ್ರುಧಾರೆಯ ಹರಿಸಿ,

ರೊಕ್ಕವೆಂದು ಸಿಡಿದಿದ್ದಿದೆ
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮನೆಗಾಗಿ ಕತ್ತಿನ ತಾಳಿಗಾಗಿ
ತಾಳ, ತಾಳ ಬಾಳದ್ದಿದೆ
ಧೋ ಎಂದು ಮಳೆ ಸುರಿದಂತೆ
ನಕ್ಕಿದ್ದೂ ಇದೆ.

ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಕನಸು ನನಸಾದಂತೆ ಕನಸು ಕಂಡಾಗ!

ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೂ
ನಿನಗೆ ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲ ?
ಮತ್ತೆ ಭವಿತವ್ಯಕ್ಕೆ ಎದುರು ನಿಲ್ಲುತ್ತೀಯಾ
ಅಷ್ಟೇ ಬಾಳ ಮುಸ್ಸಂಜೆಯಿಲ್ಲ
ಕಾಲ ನಿನಗುಳಿಸಿದ್ದು
ಆಗಾಗ... ಅಲ್ಲಲ್ಲ
ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು.

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಭ್ರಮ

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಬಳಗದ ಬರಹಗಾರ ನವೀನ್ ಭಟ್ ಗಂಗೋತ್ರಿ ಅವರ 'ಅಂಟಕೊಳ್ಳದ ಚಿತ್ರಗಳು' ಕವನ ಸಂಕಲನ 2010ನೇ ಸಾಲಿನ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ 'ಯುವ ಬರಹಗಾರರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ' ಯೋಜನೆಯ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಬಾರಿ ಬಳಗದ ಪ್ರಿಯಾ ಎಂ. ಕಲ್ಲಬ್ಬೆಯವರ 'ಜೀವನ್ಮುಖ' ಕವನ ಸಂಕಲನ ಈ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಾರಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಬಳಗ ಈ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದು ನವೀನ್ ಭಟ್ ಅವರ 'ಅಂಟಕೊಳ್ಳದ ಚಿತ್ರಗಳು' ಕವನ ಸಂಕಲನ 'ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಪ್ರಕಾಶನ'ದ ಮೊದಲ ಕೃತಿಯಾಗಿ ಹೊರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಏಪ್ರಿಲ್ 20 ರಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ.

*****

ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಬಳಗದ ಬರಹಗಾರ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗೀತಾ ಕೊಂಕೋಡಿಯವರ ಹವಿಗನ್ನಡ ಕಥಾಸಂಕಲನ 'ಅಬ್ಬೆ' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಡೆದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದರಲ್ಲಿ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆಗೊಂಡಿತು. ಗೀತಾ ಕೊಂಕೋಡಿಯವರ ಕಥೆ, ಕವನಗಳು ನಾಡಿನ ಹಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದು ಇದು ಅವರ ಮೊದಲ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಮತ್ತು ಹವ್ಯಕ ಕನ್ನಡದಲ್ಲ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಅಪರೂಪದ ಕೃತಿ. ಇವರ ಮಗಳು ಅಕ್ಷತಾ ಕೊಂಕೋಡಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೆಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅರಳು ಪ್ರತಿಭೆ. ಸೂರ್ಯ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತನೇ ತರಗತಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಷತಾಳ ಮೊದಲ ಪುಟಾಣಿ ಕವನಗಳ ಗುಚ್ಚ 'ಅಕ್ಷತೆ' ಬಂಟ್ವಾಳ ತಾಲ್ಲೂಕು ಐದನೇ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡಿತು. ಇವರ ಭವಿಷ್ಯ ಉಜ್ವಲವಾಗಲ ಎಂದು ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ ಹಾರೈಸುತ್ತದೆ.

*****

ಬೆಳಗಾವಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಾಚನಾಲಯ ಬಳಗ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪತ್ರಕರ್ತರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ವರದಿಗಾರಿಕೆಗಾಗಿ ನೀಡುವ 'ದ.ಗೋ. ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪುರಸ್ಕಾರ' ನಮ್ಮ ಬಳಗದ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಹೆಗಡೆಯವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದೆ. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದ 'ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟ - ಉಳಿದೀತೇ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯ ಪಟ್ಟ' ಹಾಗೂ 'ಕಾಲಸಂಕರಗಾಗಿ ಕಾಲಮಾನವಿಡೀ ಕಾದರು' ಎಂಬ ವರದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ಈ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ಣಿಮಾಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಸಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದವರು

ಶ್ರೀ ಚಂದನ್, ಬೆಂಗಳೂರು

CHAITRARASHMI
Kannada Monthly
ಸಂಪುಟ: 5
Volume: 5
ಸಂಚಿಕೆ: 6
Issue: 6
ಮಾರ್ಚ್, ಏಪ್ರಿಲ್ - 2010
March, April - 2010
ಪುಟ: 16
Pages: 16
ಬೆಲೆ: ರೂ. 5.00
Rs. 5.00

ಸಂಪಾದಕ: ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೆಗಡೆ, ಸಿ.ಎಸ್.
EDITOR: RAMACHANDRA HEGDE, C.S.

ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ.....
ಚೈತ್ರರಶ್ಮಿ - A RAY OF HOPE
RNI KAR KAN/2006/19109
MAG (3)/NPP/272005-06